

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
S A L A J

DECIZIA Nr. 12
din 2007

Privind soluționarea contestației formulată de S.C. S.R.L cu sediul social în localitatea nr. , comuna Halmăjd, județul Sălaj, împotriva procesului verbal de control încheiat la data de .2004 de către inspectori din cadrul Direcției Controlului Fiscal Sălaj, înregistrată la D.G.F.P.Sălaj sub nr. din 2004.

Prin cererea înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 2006 dl. Neaga Gavril administrator al S.C. S.R.L. solicită reanalizarea contestației făcută împotriva procesului verbal de control încheiat la data de 08.05.2004 de către inspectori din cadrul Direcției Controlului Fiscal Sălaj, arătând că prin Rezoluția / /2004 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Sălaj s-a dispus scoaterea sa de sub urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.: 11 lit. c) din Legea 87/1994; 215 alin. 1 C.p; 289 C.p; -totul cu aplicarea art. 33 lit. a) C.p. și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ.

Având în vedere cererea făcută, D.G.P.F.Sălaj în conformitate cu pct. 10.7 din Ordinul 519/2005 a Presedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin adresa nr. / .2007 a solicitat D.C.F. Sălaj punctul de vedere asupra contestației în raport de soluția organelor de cercetare penală.

Prin adresa nr. din 2007 D.C.F. Sălaj precizează că "scoaterea de sub urmărire penală a administratorului cât și întreaga justificare dată de procuror faptelor comise de administratorul S.C. S.R.L, nu înlătură răspunderea societății în ceea ce privește diferențele de impozite și taxe stabilite prin actul de control, respectiv decizia de impunere emisă".

Conform celor arătate mai sus și a art. 184 alin.(3) din Ordonanța Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede că "procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea" D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către S.C. S.R.L

Contestația are ca obiect debite stabilite prin procesul verbal de control încheiat la data de 08.05.2004 de către inspectori din cadrul D.C.F Sălaj reprezentând taxa pe valoare adăugată, impozit pe profit, precum și majorările și penalitățile de întârziere aferente.

Contestația a fost formulată în termenul prevăzut de O.G. 92/2003 privind Codul fiscal și a fost semnată în original de către reprezentantul legal al societății.

I. S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva măsurilor și concluziilor stabilite prin procesul verbal de control încheiat la data de 08.05.2004 de către Direcția Controlului Fiscal Sălaj, nefiind de acord cu acestea după cum urmează:

A. Obligații bugetare stabilite în sarcina societății:

- taxa pe valoare adăugată 47441 lei;
- dobânzi 46531 lei;
- penalități 6911 lei;

- impozit pe profit 58931 lei;
- dobânzi 58864 lei;
- penalități 9023 lei.

B. Modul de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor.

C. Incadrarea faptelor prezentate în actul de control în prevederile art.13 din Legea 87/1994 (art. 11) și a prevederilor art. 40 din Legea 82/1991 (art.37) republicată.

În susținerea contestației sale invocă următoarele motive:

- Stabilirea de impozite și taxe suplimentare a majorărilor și penalităților prin actul de control are la bază unele documente primare (facturi de aprovizionare) pentru care cercetarea penală efectuată de organele de poliție la data terminării controlului nu a fost finalizată.

- Documentele de aprovizionare care fac obiectul cercetării penale, valorile înscrise în acestea considerate ca și nedeductibile fiscal de către organul de control nu sunt demonstrate cert că fac obiectul unei infracțiuni săvârșite de către administratorul societății, și ca urmare s-a sustras de la plata impozitelor și taxelor la bugetul de stat.

- Materialele au fost cumpărate de la furnizorii considerați de bună credință, societatea evidențiind documentele în contabilitate și folosindu-le pentru executarea unor lucrări de construcții.

În baza acestor motive, societatea consideră că la data controlului impozitele și taxele reținute în sarcina SC SRL sunt o estimare, valoarea lor certă putând fi stabilită numai după finalizarea cercetării penale.

Arată, în continuare că impozitele și taxele au rezultat ca urmare a considerării ca și fictive a unor facturi de aprovizionare, pe cale de consecință fiind neacordarea deductibilității pentru valoarea lor și a taxei pe valoarea adăugată aferentă.

Mai arată că materialele achiziționate cu aceste facturi au fost recepționate în evidențe și folosite în lucrările executate societatea neavând legătură cu modalitatea în care acestea au ajuns în proprietatea unor furnizori de asemenea materiale.

În ceea ce privește modul de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr.24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, societatea susține că la 31.12.2001 îndeplinea condițiile cumulative date de lege și anume:

- a desfășurat activități productive;
- a avut sub 9 angajați cu carte de muncă;
- a avut sub 100.000 EURO cifra de afaceri a anului precedent;
- perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde cu anul calendaristic;

De asemenea, subliniază că, cursul luat în calcul pentru determinarea cifrei de afaceri de către organul de control era pentru dolar SUA și nu pentru euro.

Referitor la alte aspecte reieșite din actul de control, societatea arată:

În perioada 2001 - 2003, societatea și-a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării de carburanți auto pe bază de bonuri fiscale.

Prin faptul că bonurile fiscale nu aveau înscrise denumirea contribuabilului cumpărător, numărul de înmatriculare a autovehicolului, organul de control a considerat ca și nedeductibilă taxa pe valoarea adăugată aferentă bonurilor fiscale respective în perioada verificată pentru suma de 2002 lei.

Conform legii aceste deficiențe pot fi reparate și după data constatării lor.

Această deficiență fiind remediată de către societate, consideră că valoarea taxei pe valoarea adăugată de 2002 lei a majorărilor și penalităților aferente calculate de către organul de control nu reprezintă obligații suplimentare de plată.

II. Controlul efectuat la S.C. S.R.L s-a dispus la solicitarea I.P.J. Sălaj prin adresa înregistrată la D.C.F. Sălaj sub numărul /25.08.2003 si a cuprins perioada 01.01.1999-31.12.2003.

Urmare controlului efectuat s-a constatat că în evidenta contabilă a socieării în perioada 2000-2002 au fost înregistrate o serie de facturi fiscale pentru achizitii de materiale de constructii de la diversi furnizori din țară.(pag 3 din procesul verbal).

Urmare controalelor încrucisate efectuate la furnizorii înscriși în facturi, verificării existentei firmelor care au avut calitatea de furnizori ai S.C.

S.R.L., s-au constatat următoarele:

Pct. I a procesului verbal de control

- o parte din furnizori (anexa 3 a procesului verbal de control) sunt inexistenti , nefiind regăsiți în baza de date a Oficiului National al Registrului Comertului;

- o parte din facturi (anexa 3 a procesului verbal de control) au fost completate în numele unor furnizori existenti dar care în fapt nu au derulat tranzactii comerciale cu S.C. S.R.L.

- în cursul lunii noiembrie 2002 societatea înregistrează în evidenta contabilă factura de cumpărare nr. emisă de S.C. S.R.L. în valoare de 5042 lei si tva în valoare de 958 lei, factură care nu a avut completate toate elementele conform Reulamentului de aplicare a Legii 82/1991 care să permită identificarea realității operatiunii economice efectuate si anume:

- lipsă cantitate;

- lipsă pret unitar;

- date privind expeditia;

- data emiterii facturii;

- detalierea produselor care fac obiectul tranzactiei fiind completată doar “ materiale d constructii”

Conform art. 6 alin. 1 din Legea 82/1991, republicată, factura fiscală nr. 1133148 nu îndeplineste calitatea de document justificativ.

- în luna iunie 2000 societatea înregistrează prin nota contabilă nr. 7 următoarea formulă contabilă:

%	= 401 “ Furnizori”	25759
371 “ Mărfuri		21646

În timpul controlului nu a fost prezentată factura fiscală care a stat la baza înregistrării notei contabile nr. 7 în contabilitate. În jurnalul de cumpărări la pozitia nr. 38 din luna iunie 2000 nu apar date referitoare la numărul si data facturii, denumirea furnizorului , cod fiscal, fiind înregistrată doar valoarea de 21646 lei si tva deductibilă în sumă de 4113 lei.

Faptele prezentate mai sus întrunesc prevederile art. 13 din Legea 87/1994 (art. 11 lit. c) din Legea 87/1994, republicată, si prevederile art. 40 din Legea 82/1991 (art. 37 din Legea 2/1991 republicată). Înregistrarea în contabilitate a operatiunilor prezentate, cheltuieli nereale în sumă de 238389 lei a avut drept consecință diminuarea impozitului pe profit cu suma de 58931 lei si a taxei pe valoarea adăugată cu suma de 45294 lei.

Referitor la impozitul pe profit

Verificarea s-a efectuat în baza O.G. 70/1994 cu modificările si completările ulterioare si a Legii 414/2002 si a cuprins perioada 01.01.1999-31.12.2003. În urma controlului s-au constatat următoarele:

Societatea a avut ca principală activitate în perioada 1999-2002 lucrari de constructii. În perioada 2000-2001 singurul beneficiar al lucrărilor de constructii executate a fost Sucursala Petrom pentru care s-au efectuat diferite tipuri de

lucrari. Materialele de constructie utilizate au fost achizitionate de S.C. S.R.L.

Având în vedere că la dispozitia organului de control nu au fost puse toate bonurile de consum care au stat la baza înregistrării de cheltuieli materiale coroborat cu faptul că majoritatea materialelor date în consum sunt din facturile mentionate la pct. I din procesul verbal, care nu îndeplinesc calitate de document justificativ iar în situatiile de lucrari nu sunt detaliate în întregime tipurile de materiale utilizate a dus la imposibilitatea refacerii de către organul de control pe tipuri si feluri al stocului de materiale.

Organul de control a procedat la refacerea valorică a stocului de materiale pentru perioada 01.01.2000-31.12.2001 situatie prezentată în anexa 4 a procesului verbal de control.

Consumul de materiale a fost înregistrat în contabilitate prin formula contabilă :

601” cheltuieli cu materialele” = 301 “Materiale”

Conform art. 4 alin. (6) lit. m) din O.G. 70/1994 cu modificările si completările ulterioare: cheltuieli nedeductibile sunt:

“ cheltuieli înregistrate în contabilitate în baza unor documente care nu îndeplinesc potrivit Legii 82/1991, cu modificările si completările ulterioare calitatea de document justificativ”.

Situatia privind cheltuielile nedeductibile înregistrate în contabilitate este redată în anexa 4 a procesului verbal de control la care se adaugă cheltuielile înregistrate în contabilitate la pct.I lit. d) si e fiind în sumă totală de 238389 lei.

În timpul controlului s-a constatat că în perioada septembrie 2001-decembrie 2001 societatea a aplicat prevederile O.G. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor. La finele anului 2000 societatea avea o cifră de afaceri conform bilantului depus în sumă de 110389 euro (266237 lei la cursul de 2,4118 lei) Intrucât societatea nu a îndeplinit la 31.12.2000 prevederile O.G. 24/2001 privind cifra de afaceri organul de control a procedat la determinarea impozitului pe profit pentru trimestrul IV 2001

Situatia privind recalcularea impozitului pe profit pentru perioada 1999-2003 este redată în anexa 5 a procesului verbal de control, impozitul pe profit astfel stabilit fiind în sumă de 58931 lei.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit, în baza H.G. 354/1999, H.G. 564/2000, H.G. 1043/2001, H.G. 874/2002, H.G. 1513/2002 s-a procedat la calculul majorărilor, dobânzilor si penalităților de întârziere, situatie prezentată în anexa nr. 6 a procesului verbal.

La finele controlului societatea înregistrează următoarele obligatii în ceea ce priveste impozitul pe profit:

- impozit pe profit 58931 lei;
- dobânzi 58864 lei;
- penalități 9023 lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată.

Verificarea s-a făcut în baza O.G. 3/1992, H.G. 233/1993, OUG 17/2000, L.345/2002 si H.G. 598/2002 pentru perioada 01.01.1999-31.12.2003.

În perioada 2000-2002 societatea a dedus tva fără a avea la bază documente justificative (aspecte prezentate în procesul verbal de control la pct. I lit. a), b), c), d), e))

Conform O.G. 3/1992, art.19, lit. a), OUG 17/2000 art. 19, lit. a) si a L.345/2002, art. 24 tva aferentă achizițiilor prezentate la pct. I lit. a), b), c), d), e) este nedeductibilă din punct de vedere fiscal.

În ceea ce privește factura de cumpărare nr. 1133148 emisă de S.C.

S.R.L sunt aplicabile prevederile Legii 345/2002, art. 29, lit. b) și anume:

“ primirea și înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu conțin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit.a)... determină pierderea dreptului de deducere a TVA aferentă”.

În perioada 2001-2003 societatea a dedus TVA aferentă achiziționării de carburant auto pe bază de bonuri fiscale.

Având în vedere faptul că bonurile fiscale nu aveau înscrise denumirea contribuabilului cumpărător, numărul de înmatriculare a autovehiculului, conform pct. 10.12 lit.b), respectiv art. 62 alin. (1) din H.G. 598/2002 TVA aferentă bonurilor fiscale respective este nedeductibilă.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit, în baza H.G. 354/1999, H.G. 564/2000, H.G. 1043/2001, H.G. 874/2002, H.G. 1513/2002 s-a procedat la calculul majorărilor, dobânzilor și penalităților de întârziere, situație prezentată în anexa nr. 10 a procesului verbal.

La finele controlului societatea înregistrează următoarele obligații în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată:

- taxa pe valoare adăugată 47441 lei;
- dobânzi 46531 lei;
- penalități 6911 lei.

III. Cu Decizia nr. 34 din 12 august 2004 D.G.P.F Sălaj a suspendat soluționarea contestației formulate de către societate împotriva procesului verbal de control încheiat la data de 2004 de către inspectori din cadrul D.C.F, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

Prin Rezoluția 498/P/2004 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Sălaj aflată în copie la dosarul cauzei s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului S.C.

S.R.L. pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.: 11 lit. c) din Legea 87/1994; 215 alin. 1 C.P; 289 C.p; -totul cu aplicarea art. 33 lit. a) C.p. și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ.

Cauza supusă soluționării este dacă contestatara are dreptul la deducerea TVA și a cheltuielilor cu materialele date în consum, provenite din:

- facturi cu furnizori inexistenți;
- furnizori care nu au derulat tranzacții comerciale cu contestatara facturile fiind întocmite în numele lor;
- facturi fiscale ce nu îndeplinesc calitatea de document justificativ conform prevederilor legale;
- înregistrări contabile care nu au la bază documente justificative.

Referitor la deducerea taxei pe valoarea adăugată

În drept O.G. 3/1992 republicată, în vigoare în perioada controlată la art. 19 prevede:

ART. 19

Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, agenții economici sunt obligați:

a) să justifice, prin documente legal întocmite, cuantumul taxei;

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă **într-o factura sau în alt document legal** care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18 din prezenta ordonanță.

Și la art 25 se prevede:

ART. 25

Platitorii de taxa pe valoarea adăugată au următoarele obligații:

B. Cu privire la întocmirea documentelor:

b) **agentii economici platitori de taxa pe valoarea adaugata sunt obligati sa solicite de la furnizori sau prestatori facturi sau documente legal aprobate pentru toate bunurile si serviciile achizitionate si sa verifice întocmirea corecta a acestora, iar pentru facturile cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 2 milioane lei sa solicite copia de pe certificatul de înregistrare ca platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului sau prestatorului;**

Aceste prevederi legale au fost preluate de art 19 , 25 al OUG 17/2000 si art.24 al Legii 345/2000, în vigoare în perioada controlată.

La art 25 al OUG 17/ 2000 se prevede:

C. Cu privire la evidenta operatiunilor:

Documentele justificative care nu sunt procurate pe caile stabilite prin norme legale si nu sunt corect întocmite nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile ce fac obiectul tranzactiilor respective vor fi considerate fara documente legale de provenienta si se sanctioneaza potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

Referitor la impozitul pe profit

In conformitate cu art. 6 lit. m) al O.G.70/1994 cu modificările si completările ulterioare nu sunt considerate deductibile:

“m) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilitatii nr. 82/1991, cu modificarile ulterioare, conditiile de document justificativ”

Argumentele contestatarei conform căroră “Materialele au fost cumpărate de la furnizorii considerați de bună credință, societatea evidențind documentele în contabilitate și folosindu-le pentru executarea unor lucrări de construcții” si că “materialele achiziționate cu aceste facturi au fost recepționate în evidențe și folosite în lucrările executate societatea neavând legătură cu modalitatea în care acestea au ajuns în proprietatea unor furnizori de asemenea materiale” nu se pot retine în solutionarea favorabilă a contestatiei întrucât în conformitate cu Legea 82/1991 art.6

ART. 6

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajeaza raspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, precum si a celor care le-au înregistrat în contabilitate, dupa caz.

Potrivit Regulamentului de aplicare a Legii 82/1991 aprobat prin H.G.704/1993 pct.119 “orice operatiune patrimoniala se consemneaza în momentul efectuării ei într-un înscris care sta la baza înregistrărilor în contabilitate, dobîndind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, următoarele elemente principale:

- a) **denumirea documentelor;**
- b) **denumirea si sediul unitatii patrimoniale care întocmeste documentul;**
- c) **numarul si data întocmirii documentului;**
- d) **mentionarea partilor care participa la efectuarea operatiunilor patrimoniale (când este cazul);**
- e) **continutul operatiunii patrimoniale si, când este cazul, si temeiul legal al efectuării ei;**
- f) **datele cantitative si valorice aferente operatiunii efectuate;**
- g) **numele si prenumele, precum si semnaturile persoanelor care le-au întocmit, vizat si aprobat, dupa caz;**
- h) **alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate.**

Si în conformitate cu art 6 al H.G 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind întocmirea si utilizarea acestora “ **Procurarea si utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere si numerotare din alte surse decât cele prevazute în prezenta hotarâre sunt interzise. Operatiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzactiilor respective sunt considerate fara documente legale de provenienta**”.

Având în vedere prevederile actelor normative citate, tinând cont de faptul că o parte din furnizori sunt inexistenti nefiind regăsiți în baza de date a Oficiului National al Registrului Comertului, o parte din facturi au fost completate în numele unor furnizori existenti dar care în fapt nu au derulat tranzactii comerciale cu S.C.

S.R.L., aspecte probate de către inspectorii din cadrul A.C.F. Sălaj, sau nu au avut completate toate elementele conform Regulamentului de aplicare a Legii 82/1991 situatii care nu au permis stabilirea realității operatiunilor economice efectuate se retine că facturile emise în numele acestora, nu puteau fi înregistrate în contabilitatea S.C.

S.R.L. ele neîndeplinind calitatea de document justificativ conform Legii 82/1991, chiar dacă asa cum sustine contestatara “materialele achiziționate cu aceste facturi au fost recepționate în evidențe și folosite în lucrările executate”.

Având în vedere cele arătate se retine că în mod legal inspectorii din cadrul A.C.F. Sălaj au constatat că facturile în cauză nu pot avea calitatea de document justificativ, nu dovedesc provenienta reală a bunurilor aprovizionate, în această situatie, în mod justificat neacordând dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi si deductibilitatea cheltuielilor ocazionate de bunurile aprovizionate cu acestea.

În consecință societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achizitii de asemenea nu are drept de deducere a cheltuielilor cu bunurile care au făcut obiectul acestora, urmând să se respingă contestatia pentru aceste capete de cerere.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării de carburanți auto pe bază de bonuri fiscale

În perioada 2001-2003 societatea a dedus tva aferentă achiziționării de carburanti auto pe bază de bonuri fiscale. Urmare controlului s-a constatat că aceste bonuri nu aveau înscrise denumirea contribuabilului cumpărător si numărul autovehiculului asa cum este prevăzut la art.62 alin. 1 din H.G. 598/2002, motiv pentru tva înscrisă în acestea nu este deductibilă.

Prin contestatia formulată referitor la acest capat de cerere contestatara arată că aceste deficiențe pot fi reparate și după data constatării lor, conform legii.

Această deficiență fiind remediată de către societate, consideră că valoarea taxei pe valoarea adăugată de 2002 lei a majorărilor și penalităților aferente calculate de către organul de control nu reprezintă obligații suplimentare de plată.

În drept în conformitate cu art 62 al H.G. 598/2002

ART. 62

(1) Documentele legale prevazute la art. 24 alin. (1) lit. a) din lege, în baza carora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adaugata, sunt: exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin Hotarârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind întocmirea si utilizarea acestora sau prin ordine ale ministrului finantelor publice, emise în baza Hotarârii Guvernului nr. 831/1997, **bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, aprobate conform Ordonantei de**

urgenta a Guvernului nr. 28/1999 privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, apartinand unitatilor de desfacere a carburantilor auto, daca sunt stampilate si au inscrite denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului.

Din cele de mai sus se retine ca pentru a putea beneficia de deducerea TVA inscrista in bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale apartinand unitatilor de desfacere a carburantilor auto acestea trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la articolul mai sus citat.

Prin contestatia formulata contestatarea nu neaga existenta acestei deficiente sustine ca la data contestatiei aceasta a fost remediată si considera ca taxa pe valoarea adaugata de 2002 lei precum si majorarile si penalitatile aferente calculate de catre organul de control nu reprezinta obligatii suplimentare de plata.

Intrucat contestatarea nu motiveaza in drept si nu sustine cu documente contestatia facuta asa cum este prevazut la art. 176 alin. (1) lit. c) si d) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata,

“ART. 176

Forma si continutul contestatiei

(1) Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde:

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;”

urmeaza sa se respinga contestatia pentru acest capat de cerere.

Referitor la modul de aplicare a prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor.

In ceea ce priveste acest capat de cerere societatea afirma ca la 31.12.2001 indeplinea cumulativ conditiile date de lege si anume:

- a desfasurat activitati productive;
- a avut sub 9 angajati cu carte de munca;
- a avut sub 100.000 EURO cifra de afaceri a anului precedent;
- perioada impozabila este anul fiscal care corespunde cu anul calendaristic.

In drept O.G. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor la art. 1 prevede:
ART. 1

(1) Pot opta la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obtinute din orice sursa persoanele juridice, denumite in continuare microintreprinderi, care indeplinesc cumulativ, **la data de 31 decembrie a anului precedent**, urmatoarele conditii:

a) ...;

b) ...;

c) au realizat venituri reprezentand echivalentul in lei de pana la 100000 euro inclusiv;

d)

Avand in vedere prevederea legala citata si faptul ca societatea nu sustine cu documente (balanta de verificare la 31.12.2000, bilant contabil intocmit la 31.12.2000) afirmatia facuta urmeaza sa se respinga contestatia pentru acest capat de cerere.

In ceea ce priveste majorarile, dobanzile si penalitatile de intarziere stabilite prin procesul verbal de control incheiat la data de 2004 de catre inspectori din cadrul D.C.F. Sălaj si contestate de catre societate se retine ca stabilirea acestora reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul. Intrucat contestatia formulata impotriva impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata stabilite prin procesul verbal de control incheiat la data de 08.05.2004 urmeaza sa fie respinsa si contestatia formulata impotriva dobanzilor de intarziere respectiv penalitatilor de

întârziere stabilite prin același proces verbal urmează să fie respinsă, în conformitate cu art.115,116 și 120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Pentru considerentele arătate și în temeiul actelor normative enunțate precum și a art.186 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1. Respingerea în totalitate a contestației formulate de către S.C. S.R.L.
2. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV